

1. Когда Давид жил в доме своем, то сказал Давид Нафану пророку: вот, я живу в доме кедровом, а ковчег завета Господня под шатром.

УПО: І сталося, як Давид сидів був у домі своїм, то сказав Давид до пророка Натана: Ось я сиджу в кедровому домі, а ковчег Господнього заповіту під занавісами!...

KJV: Now it came to pass, as David sat in his house, that David said to Nathan the prophet, Lo, I dwell in an house of cedars, but the ark of the covenant of the LORD remaineth under curtains.

2. И сказал Нафан Давиду: все, что у тебя на сердце, делай, ибо с тобою Бог.

УПО: І сказав Натан до Давида: Зроби все, що в серці твоему, бо Бог із тобою!

KJV: Then Nathan said unto David, Do all that is in thine heart; for God is with thee.

3. Но в ту же ночь было слово Божие к Нафану:

УПО: І сталося тієї ночі, і було Боже слово до Натана, говорячи:

KJV: And it came to pass the same night, that the word of God came to Nathan, saying,

4. пойді и скажи рабу Моему Давиду: так говорит Господь: не ты построишь Мне дом для обитания,

УПО: Іди, і скажеш Моему рабові Давидові: Так сказав Господь: Не ти збудуєш Мені цього храма на перебування.

KJV: Go and tell David my servant, Thus saith the LORD, Thou shalt not build me an house to dwell in:

5. ибо Я не жил в доме с того дня, как вывел сынов Израиля, и до сего дня, а [ходил] из скинии в скинию и из жилища [в жилище].

УПО: Бо Я не сидів у храмі від дня, коли вивів Ізраїля, аж до дня цього, і ходив від шатра до шатра, і від намету до намету.

KJV: For I have not dwelt in an house since the day that I brought up Israel unto this day; but have gone from tent to tent, and from one tabernacle to another.

6. Где ни ходил Я со всем Израилем, сказал ли Я хотя слово которому-либо из судей Израильских, которым Я повелел пасти народ Мой: зачем вы не постройте Мне дома кедрового?

УПО: Скрізь, де тільки ходив Я між усім Ізраїлем, чи сказав Я хоч слово котрому з

Ізраїлевих суддів, яким наказав Я пасти народа Мого: Чому ви не збудували Мені кедрового храма?

KJV: Wheresoever I have walked with all Israel, spake I a word to any of the judges of Israel, whom I commanded to feed my people, saying, Why have ye not built me an house of cedars?

7. И теперь так скажи рабу Моему Давиду: так говорит Господь Саваоф: Я взял тебя от стада овец, чтобы ты был вождем народа Моего Израиля;

УПО: А тепер так скажеш рабові Моему Давидові: Так сказав Господь Саваот: Я взяв тебе з пасовиська від отари, щоб став ти володарем над Моїм народом, Ізраїлем.

KJV: Now therefore thus shalt thou say unto my servant David, Thus saith the LORD of hosts, I took thee from the sheepcote, even from following the sheep, that thou shouldest be ruler over my people Israel:

8. и был с тобою везде, куда ты ни ходил, и истребил всех врагов твоих пред лицом твоим, и сделал имя твое, как имя великих на земле;

УПО: І був Я з тобою скрізь, де ти ходив, і винищив Я всіх ворогів Твоїх перед тобою, і зробив Я тобі ім'я, як ім'я тих великих, що на землі.

KJV: And I have been with thee whithersoever thou hast walked, and have cut off all thine enemies from before thee, and have made thee a name like the name of the great men that are in the earth.

9. и Я устроил место для народа Моего Израиля, и укоренил его, и будет он спокойно жить на месте своем, и не будет более тревожим, и нечестивые не станут больше теснить его, как прежде,

УПО: І дав Я місце Моему народові Ізраїлеві, і посадив його так, що він перебуватиме на тому самому місці. І він уже не тремтітиме, а кривдники не будуть нищити його, як перше.

KJV: Also I will ordain a place for my people Israel, and will plant them, and they shall dwell in their place, and shall be moved no more; neither shall the children of wickedness waste them any more, as at the beginning,

10. в те дни, когда Я поставил судей над народом Моим Израилем, и Я смирил всех врагов твоих, и возвещаю тебе, что Господь устроит тебе дом.

УПО: А від днів, коли Я настановив суддів над Своїм народом, Ізраїлем, то понизив усіх ворогів твоїх. І звіщаю тобі, що Господь збудує тобі дім.

KJV: And since the time that I commanded judges to be over my people Israel. Moreover I will subdue all thine enemies. Furthermore I tell thee that the LORD will build thee an house.

11. Когда исполнятся дни твои, и ты отойдешь к отцам твоим, тогда Я восставлю семя твое после тебя, которое будет из сынов твоих, и утвержу царство его.

УПО: І станеться, коли вповняться твої дні, щоб піти до батьків своїх, то Я поставлю по тобі твоє насіння, що буде з синів твоїх, і поставлю міцно його царство.

KJV: And it shall come to pass, when thy days be expired that thou must go to be with thy fathers, that I will raise up thy seed after thee, which shall be of thy sons; and I will establish his kingdom.

12. Он построит Мне дом, и утвержу престол его на веки.

УПО: Він збудує Мені храм, а Я поставлю його трона міцно аж навіки.

KJV: He shall build me an house, and I will stablish his throne for ever.

13. Я буду ему отцом, и он будет Мне сыном, --и милости Моей не отниму от него, как Я отнял от того, который был прежде тебя.

УПО: Я буду йому за батька, а він буде Мені за сина, а милости Своєї Я не відіму від нього, як відняв Я від того, що був перед тобою.

KJV: I will be his father, and he shall be my son: and I will not take my mercy away from him, as I took it from him that was before thee:

14. Я поставлю его в доме Моем и в царстве Моем на веки, и престол его будет тверд вечно.

УПО: І поставлю його в храмі Своїм та в царстві Своїм аж навіки, і трон його буде міцно стояти навіки.

KJV: But I will settle him in mine house and in my kingdom for ever: and his throne shall be established for evermore.

15. Все эти слова и все видение точно пересказал Нафан Давиду.

УПО: За всіма цими словами, за всім цим видінням, так говорив Натан до Давида.

KJV: According to all these words, and according to all this vision, so did Nathan speak unto David.

16. И пришел царь Давид, и стал пред лицом Господним, и сказал: кто я, Господи Боже, и что такое дом мой, что Ты так возвысил меня?

УПО: І прийшов цар Давид, і сів перед Господнім лицем та й промовив: Хто я, Господи, Боже, і що таке дім мій, що Ти довів мене аж сюди?

KJV: And David the king came and sat before the LORD, and said, Who am I, O LORD God,

and what is mine house, that thou hast brought me hitherto?

17. Но и этого еще мало показалось в очах Твоих, Боже; Ты возвещаешь о доме раба Твоего вдаль, и взираешь на меня, как на человека великого, Господи Боже!

УПО: Та й це було мале в очах Твоїх, Боже, і Ти говорив про дім Свого раба на майбутнє, і Ти показав мені покоління людське, і підніс мене, Господи Боже!

KJV: And yet this was a small thing in thine eyes, O God; for thou hast also spoken of thy servant's house for a great while to come, and hast regarded me according to the estate of a man of high degree, O LORD God.

18. Что еще может прибавить пред Тобою Давид для возвеличения раба Твоего? Ты знаешь раба Твоего!

УПО: Що Давид додасть ще до Твого на вшанування Твого раба? А Ти Свого раба знаєш!

KJV: What can David speak more to thee for the honor of thy servant? for thou knowest thy servant.

19. Господи! для раба Твоего, по сердцу Твоему, Ты делаешь все это великое, чтобы явить всякое величие.

УПО: Господи, ради Свого раба та за сердцем Своїм зробив Ти все це велике, щоб завідомити про всі ті великі речі.

KJV: O LORD, for thy servant's sake, and according to thine own heart, hast thou done all this greatness, in making known all these great things.

20. Господи! Нет подобного Тебе, и нет Бога, кроме Тебя, по всему, что слышали мы своими ушами.

УПО: Господи, нема Такого, як Ти, і нема Бога, окрім Тебе, за всім тим, що ми чули своїми ушима.

KJV: O LORD, there is none like thee, neither is there any God beside thee, according to all that we have heard with our ears.

21. И кто подобен народу Твоему Израилю, единственному народу на земле, к которому приходил Бог, [чтоб] искупить его Себе в народ, сделать Себе имя великим и страшным делом--прогнанием народов от лица народа Твоего, который Ты избавил из Египта.

УПО: І який є ще один люд на землі, як Твій народ, Ізраїль, щоб Бог приходив викупити його Собі за народа, і щоб установити Собі ймення великих та страшних речей, щоб вигнати народи перед народом Своїм, якого Ти викупив із Єгипту?

KJV: And what one nation in the earth is like thy people Israel, whom God went to redeem to be his own people, to make thee a name of greatness and terribleness, by driving out nations from before thy people whom thou hast redeemed out of Egypt?

22. Ты соделал народ Твой Израиля Своим собственным народом навек, и Ты, Господи, стал Богом его.

УПО: І зробив Ти народ Свій, Ізраїля, Собі за народа аж навіки, і Ти, Господи, став йому за Бога!

KJV: For thy people Israel didst thou make thine own people for ever; and thou, LORD, becamest their God.

23. Итак теперь, о, Господи, слово, которое Ты сказал о рабе Твоем и о доме его, утверди навек, и сделай, как Ты сказал.

УПО: А тепер, Господи, нехай стане певним аж навіки те слово, яке говорив Ти про Свого раба, і зроби, як говорив!

KJV: Therefore now, LORD, let the thing that thou hast spoken concerning thy servant and concerning his house be established for ever, and do as thou hast said.

24. И да пребудет и возвеличится имя Твое во веки, чтобы говорили: Господь Саваоф, Бог Израилев, есть Бог над Израилем, и дом раба Твоего Давида да будет тверд пред лицом Твоим.

УПО: А Твоє Ім'я нехай буде міцне, і нехай буде велике аж навіки, щоб казали: Господь Саваот, Бог Ізраїлів Бог для Ізраїля, а дім Твого раба Давида поставлений міцно перед лицем Твоїм.

KJV: Let it even be established, that thy name may be magnified for ever, saying, The LORD of hosts is the God of Israel, even a God to Israel: and let the house of David thy servant be established before thee.

25. Ибо Ты, Боже мой, открыл рабу Твоему, что Ты устроишь ему дом, поэтому раб Твой и дерзнул молиться пред Тобою.

УПО: Бо Ти, Боже мій, об'явив Своему рабові, що Ти збудуєш йому дім, тому раб Твій знайшов потребу молитися перед лицем Твоїм.

KJV: For thou, O my God, hast told thy servant that thou wilt build him an house: therefore thy servant hath found in his heart to pray before thee.

26. И ныне, Господи, Ты Бог, и Ты сказал о рабе Твоем такое благо.

УПО: А тепер, Господи, Ти Той Бог, і сказав про Свого раба оце добре.

KJV: And now, LORD, thou art God, and hast promised this goodness unto thy servant:

27. Начни же благословлять дом раба Твоего, чтоб он был вечно пред лицом Твоим. Ибо если Ты, Господи, благословишь, то будет он благословен вовек.

УПО: А тепер був Ти ласкавий поблагословити дім Свого раба, щоб бути навіки перед лицем Твоїм, бо Ти, Господи, поблагословив, і він поблагословлений навіки!

KJV: Now therefore let it please thee to bless the house of thy servant, that it may be before thee for ever: for thou blessest, O LORD, and it shall be blessed for ever.